

Information och funktion – en andra replik till Lars Johan Erkell

Göran Schmidt, december 2014

Lars Johan.

Om verkligheten

Det är helt riktigt att vetenskapen hittills saknar verktyg att ringa in och kvantifiera biologisk information. Men större utmaningar har vetenskapen säkerligen stått inför. Beklagligt bara att frågan behandlas såpass grunt och styvmoderligt från evolutionärt håll. Men antag för ett ögonblick att vi inom en inte alltför avlägsen framtid verkligen har både en relevant definition av och ett sätt att åtminstone uppskatta mängden av meningsfull information. Då skulle vi en gång för alla kunna avgöra om datorsimuleringar av slumpmässiga evolutionära processer verkligen tillför systemen mer information eller inte, om verkliga evolutionära processer – som t ex Richard Lenskis citratätande bakterier – verkligen ökat sitt informationsinnehåll eller inte. Och ytterst – om det finns skäl att hålla fast vid hypotesen om en biologisk evolution eller inte. För visst måste vetenskapen vara intresserad av att sträva mot en så sann bild av verkligheten som möjligt? Eller kan det vara så att den strävan till varje pris måste hållas inom en strängt materialistisk ram? Jag vet att du Lars Johan anser detta, och många med dig. Men det finns också många andra människor som är mer intresserade av en sann bild av verkligheten än nödvändigtvis en materialistisk projektion av den. Det är deras rätt vi kämpar för inom designrörelsen. Inget annat.

Ingen information?

Det är möjligt att det kan uppfattas som att märka ord, men jag har aldrig sagt att Guds skaparkraft "*manifesterar sig som information*". Däremot anser jag personligen att förekomsten av naturens egen programvara utgör ett av många tydliga Gudsbevis.

När du ifrågasätter förekomsten av biologisk information så tar du vårt vetenskapliga tänkande ungefär ett sekel tillbaka i tiden. Det var då man betraktade cellerna som svarta lådor innehållande en slemmig protoplasma som på något okänt men okomplicerat sätt utförde livsfunktionerna. Det skiljer 21 dagar mellan det slemmiga innehållet i ett ägg och en färdig kyckling och drygt 40 veckor mellan ett människoägg och ett nyfött barn. Du uttrycker din osäkerhet på om det som sker under dessa tidsintervall verkligen har med fenomenet information att göra och förefaller inte se någon poäng med att få reda på det heller, trots all din kunskap om cellernas funktioner och livets fantastiska strukturer. Detta, Lars Johan Erkell, är anmärkningsvärt ur många aspekter.

Att du mot den bakgrunden har mage att mena att jag resonerar ovetenskapligt är minst sagt att kasta sten i glashus. Jag har aldrig någonsin spekulerat kring Skaparens egenskaper i vetenskapliga sammanhang, även om jag givetvis finner frågan svindlande intressant. Men information är någonting vi trots allt vet en hel del om. Vi vet att språk byggs upp av symboler och med en syntax (grammatik) och att symbolerna arrangeras i linjära sekvenser som korrekt översatta och tolkade leder till olika typer av önskade ageranden. Att bejaka detta faktum är vare sig ovetenskapligt eller ockult. Men enligt dig är detta inte applicerbart på den process som en gång skapade dig till en människa. Om denna process nu *inte* skulle bygga på information – vad bygger den då på? Du skrev i ett tidigare inlägg att du själv brukar referera till biologisk information. Är information alltså ett begrepp som är tillämpligt inom alla tänkbara aspekter av vetenskapen utom just i biologiska

sammanhang? Vem har gett dig befogenhet att göra den avgränsningen och vilka empiriska studier baserar du detta på?

Du förvånas över att jag hävdar att det handlar om stora mängder av information. Tänk för ett ögonblick den måhända obekväma tanken att DNA faktiskt *skulle* bära information i enlighet med skolans läromedel och den vetenskapliga litteraturen överlag. Hur många bitar information tror du då själv skulle erfordras för att koda för monteringsprocessen av en mänsklig hjärna?

0 b? 100 b? 1 kb? 1 Mb? 1 Gb?

Varken du eller jag har svaret – alltså är 0 b det korrekta alternativet enligt ditt sätt att resonera. Jag delar inte din uppfattning och tycker att min gissning på andra ändan av skalan förefaller betydligt mer relevant, och vill nogsamt betona att detta inte alls har med min Gudstro att göra.

Skillnaden mellan din biologiska "kameloso" och biologisk information är att information är ett i vår vardag ständigt närvarande fenomen som i alla tider genomsyrat alla mänskliga aktiviteter, allestädes närvarande precis som luften vi andas. Redan före Robert Boyles tid var luftens existens en självklarhet för gemene man – man såg dess verkningar när träden svajade och seglen fylldes, men ingen visste vad det egentligen var, och definitivt inte om eller hur man skulle kunna bestämma dess sammansättning eller mäta dess massa. Idag vet vi allt detta, ytterst tack vare en varmt bibeltroende vetenskapsman¹ som hade kuraget att stå upp mot sin tids vetenskapliga vanföreställningar. På samma sätt ser vi idag informationens verkningar i det växande embryot men utan att ännu kunna definiera den på ett entydigt sätt och utan att kunna mäta dess kvantitet. Vem vet - kanske kommer historien att upprepa sig.

Din hypotetiska "kameloso", däremot, saknar all verklighetsanknytning. Därför skulle den exempelvis med framgång kunna användas synonymt med "skräp-DNA". Låt oss pröva:

"Levande varelser innehåller stora mängder skräp-DNA. Den enda process vi känner till som kan alstra skräp-DNA är evolution. Alltså är livet en produkt av evolution".

Nej, jag tycker faktiskt att "kameloso" låter mer meningsfullt.

Avida igen...

Du skriver: *"Att de evolverade mot att kunna utföra EQU var ingen tillfällighet, experimentet var så utformat att det gynnade en evolution i den riktningen. Däremot var det en fullständig överraskning hur de gjorde."*

Lars Johan, det kan knappast vara någon nyhet för dig att en dator gör exakt det du programmerar den till att göra. Inte mer. Inte mindre. Det må vara en överraskning för dig och andra, inklusive självaste programmakarna, *hur* "organismerna" uppnådde EQU, men för datorn var det ingen överraskning. En dator överraskas nämligen inte, den agerar helt slaviskt utifrån de givna instruktionerna. Till och med "slumpen" genereras av en matematisk algoritm. Vill du ha billiga överraskningar så sätt dig ner med din smartphone och slå på appen med slumpmässiga generatoren. Det är precis lika uppseendeväckande att den genererar slumpmässiga utdata som att Avidaorganismerna gör det. Men ju mer sofistikerad mjukvara desto coolare outputs. Avida illustrerar därför någonting helt annat än du föreställer dig: livets mångfald, vare sig i vida världen eller Avida-världen, bygger på inget mindre än – intelligent design!

Fotnot

1. I sitt verk *A Discourse of Things Above Reason* (1681) utvecklar Boyle bland annat sin övertygelse att Guds egenskaper och visdom kan synliggöras genom naturvetenskapliga studier.